

Diana ^{cu} vanilie The Book

Cuvintele voastre îmi fac inima
să tresalte și îmi dau seama
că am nevoie de voi, așa cum voi
îmi spuneți că aveți nevoie
de scrierile mele.

Diana Sorescu

DIANA SORESCU

Diana.
cu vanifii
The Book

DIANA CU VANILIE. The Book

Diana Sorescu

Copyright © 2014 Editura **ALLFA**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SORESCU, DIANA

Diana cu vanilie / Diana Sorescu. – București: ALLFA,
2014

ISBN 978-973-724-863-3

821.135.1-92

821.135.1-1

Toate drepturile rezervate Editurii **ALLFA**.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată

fără permisiunea scrisă a Editurii **ALLFA**.

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin editurii.

All rights reserved. The distribution of this book outside
Romania, without the written permission of **ALLFA**,
is strictly prohibited.

Copyright © 2014 by **ALLFA**.

Editura **ALLFA**:

Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

Distribuție: 021 402 26 30;

021 402 26 33

Comenzi: comenzi@all.ro

www.all.ro

Redactare: Elena Georgescu

Tehnoredactare: Liviu Stoica

Corectură: Gabriel Constantinescu

Design copertă: Alexandru Novac

„Scriu aceste rânduri într-un avion, înainte de decolare, între două drumuri. Cam așa e mereu viața mea. Și mă gândesc adesea, înainte să urc printre nori, că orice astfel de moment e un exercițiu, o frântură din drumul pe care îl voi face odată, ca orice om, către cer, fără bilet de întoarcere. Nu e nimic dramatic sau trist în acest sentiment. Poate să pară ciudat, dar nici un pic de teamă nu mă încercă atunci când știu că va veni momentul să mă înalț. O să întâlnesc acolo oameni ce mi-au zâmbit odată, aici, pe pământ, și care sunt Îngeri de-o vreme. Ca și mama mea odinioară, Diana și-a luat zborul lăsând în urmă zâmbet de femeie tânără, licărire de talent, inspirație și ceva în plus: mireasmă de vanilie. Ea nu a plecat de tot. Versurile ei îi trădează prezența suavă printre noi. Le voi așeza cuminte pe noptiera mea, revenind la ele de câte ori valul vieții mă face să uit ce înseamnă a trăi frumos, atât cât ți-e dat, ce înseamnă feminitate. Mulțumesc, Diana, draga mea dragă!“

Andreea Marin

Prefață

Infuzie de amintiri

Și am început să întreb în stânga și dreapta,
să întreb cum erai și cum te vedeau,
cum mâna ta de emoții transpirată,
strângea mâna lor cu blândețe și dor.
Și dor ne e nouă acuma de tine,
de gândurile tale așternute p-o hârtie,
hârtie virtuală ce-i drept, dar a noastră,
a mea, a lui, a lor, a tututor celor ce azi ne e dor.
De tine.
Infuzie de amintiri și gânduri m-apasă și
azi scriu eu pentru ei despre tine,
căci viața d-aici e goală și tristă
fără cuvinte de piper cu aromă de vanilie.

Să mă trezesc într-o dimineață și ea să nu mai fie. Să nu îi mai aud râsul molipsitor, dar nici muștrările că nu am grijă de mine, că mi-am neglijat sufletul și că nu mă rog îndeajuns. Să nu mă mai strângă în brațe și nici să nu îmi mai mulțumească în șoaptă, la ureche pentru buchetul de flori galbene. Să nu îmi mai rămână decât cuvintele ei, adunate pe blogul pe care i-l citeam în fiecare dimineață, chiar dacă nu posta ceva nou. Un coșmar îngrozitor, pe care n-aș fi vrut să îl trăiesc niciodată. Nu eram pregătită să mă despart de EA. Nu până să o văd alergând după copilul ei prin parc. Și nu, nu până să o ciupecesc de obraji înainte să intre în biserică în rochie de mireasă. De fapt, de ce vă mint?

Nu aş fi fost niciodată pregătită să mă despart de ea. Pentru că la prietenii dragi nu vrei să renunţi niciodată.

Acum o răgăsesc în ploaie şi în vânt, în fulgi de nea căzuţi din cer pe pământ, o regăsesc în căldură şi în raze de soare, în flori de grădină şi iarbă de câmp, o regăsesc în aroma ceaiului de dimineaţă şi în prăjituri colorate în straturi roz şi cu mascarpone delicios.

Credeam că o să mă doară să scriu de ea. Şi la început, am plâns ori de câte ori mai tastam o literă. Era ca şi cum fiecare cuvânt mă tăia în carne vie. Şi apoi, mi-am dat seama că mă doare dorul. Dorul ăsta sfâşietor, care mă cuprinde ori de câte ori simt nevoia să o sun, să o strâng în braţe, să o urmăresc cum îşi prindea cocul în vârful capului şi mă privea pe sub gene. Nu cred că înveţi vreodată să nu îţi mai fie dor. Dar înveţi că pentru dor, ai un singur leac: amintirile. Amintiri care ne fac inseparabile!

Cândva îmi spunea că miros a prăjitură cu scorţişoară. Că uneori sunt dulce. Alteori, acră. Şi iubirea avea gust de ciocolată, bucuriile cântăreau cât un *cupcake*, iar intrigile erau pipe-rate. La fel mi-a descris şi viaţa. Ca o porţie de friptură de vită, cu sos de muştar în trei culori. Şi mă învăţa să îmi savurez friptura pentru că, uneori, se termină când nu mă aştept şi nimeni nu o să îmi mai ofere alta.

Aş fi vrut să o am mai mult timp lângă mine. Să îi spun că are suflet de vanilie, chiar dacă uneori cuvintele îi sunt piperate. Aş fi vrut să îi spun că o iubesc tocmai pentru că mâinile ei mereu transpirate şi ochii blânzi o fac să fie Diana mea. Că sunt mândră că fac parte din grupul ei de prietene, dintre care unele aveau 6 ani, iar altele 50. Aş fi vrut să fi spus toţi că o citiţi. Aş fi vrut să nu vă ascundeţi şi să îi spuneţi toţi o vorbă bună pe blog.

Diana scria pentru noi. Scria de mică. Şi a scris de multe ori parcă ştiind că urmează să plece. A scris pentru suflet. Pentru minte şi pentru corp. A scris despre dragoste şi prietenie. Despre femei şi bărbaţi. Despre cât de bine e în braţele mamei sau cât de greu e să ai o prietenă departe, peste hotare. A scris de multe ori parcă luându-şi adio. A scris despre dor şi cât de tare doare. A scris despre tot ce are nevoie să citească un suflet de om ca să se regăsească.

Și ori de câte ori mă curprinde dorul, care mă rănește dincolo de lacrimi, mă gândesc la ce simt părinții ei. La mama Dianei cu Vanilie care îmi povestea că „în ultima săptămână din viața ei își punea întrebări multe. De ce nu am mai făcut eu un copil, că acum n-aș fi rămas singură. De ce stăteam toți departe unul de altul? De ce ea nu are brazi și munți și are doar blocuri și betoane? Și n-am înțeles de ce să te întrebi toate astea, de ce să simți că urmează să pleci și să îți iei adio. Și a rugat-o pe sora ei cu o oră înainte, să-i iubească pe toți și să-i ierte. Spunea că e fericită că-n viață, chiar dacă a ajuns să fie obosită, a reușit să facă câte un pic din toate. A reușit singură, departe.“ Iar mărturisirea tatălui ei îți pune un nod în gât. „Acum, aici, la noi, e liniște, brazii gem încărcăți de prima zăpadă, iar eu îi privesc peste vârfuri și încerc să văd cerul și caut să văd ce nu am văzut niciodată până acum: îngerii!“

Mi-e dor de ea, cum îți este și ție.

Cu drag,
o prietenă.

I. ÎNCEPUTURI

3,2,1 GO!

Ca în orice domeniu, cel mai dificil e începutul. Dar dacă ești deja aici și citești rândurile astea, înseamnă că știi cine sunt. Sau măcar ai impresia că știi.

Mi-am făcut blog pentru că așa am avut chef. E un fel de jurnal pe coli virtuale unde realitatea se mixează cu ficțiunea, un soi de exhibiționism literar și asta pentru că vreau să fiu aproape de tine, mult mai aproape decât mi-aș permite altfel...

Cine ești TU? Ești sor-mea pe care o văd rar din cauza distanței, ești prietena mea cea mai bună de care mă despart oceane, ești prietenul meu drag, dar care m-a dezamăgit enorm, persoana care mi-a adus căpșuni când afară ninge, colega dintr-a III-a B, prietena de la redacție, un tip nesuferit, vânzătoarea de la magazinul de pantofi, omul de care îmi e dor, tipa de la coafor, o blondă antipatică, prima iubire, profa de română, persoana care mă adoră sau oricine altcineva. (Așa-i că citești rândurile astea și zâmbești?)

dianacuvanilie o să fie spațiul unde orice îmi este permis. Uh, de când îmi doream asta! Pot să postez poze cu Hello Kitty, să folosesc cuvinte precum *uncool*, *bullshit* sau *lovin 'it* și să nu mă cenzureze nimeni (în presă româna-i sfântă, nu o contaminăm cu blasfemii englezești!), pot să îmi dau cu părerea, iar dacă vreun comentariu nu-mi convine, să-l șterg fără resentimente și muulte altele!

Și încă o chestie: n-am în plan să devin „blogăreasă“ cu renume în online, nu vreau să-mi fac cont pe Twitter, nu știu ce-i ăla RSS (și nici nu prea mă interesează!), iar faptul că multă lume o să mă citească doar ca să aibă ce bârfi mă amuză terbil!

Acestea fiind spuse, îmi urez „Bine-am venit!“, iar pe tine te poftesc la o porție strașnică de cuvinte dulci-amăruii! Atenție, provoacă dependență! Sau alergie.

Despre mine. Hello Kitty și gem de caise

Dacă tot vii la mine „acasă“ și-mi citești rândurile ce mustrăsc de frustrări personale, am zis să-mi fac și o succintă radiografie, asta ca să mă cunoști mai bine :

— Nu calc și nu mă pieptăn. Nu-mi place ;

— M-am dus la serviciu în pijamale ;

— Am o obsesie nevinovată și aia e **Hello Kitty**. E un fel de drog. Am cercei, brățări, rochițe, tricouri, chiloți, șosete, acadele, ciocolată, ceas, gentuță și clame, toate imprimate cu fățuca haioasă a pisicuței. Ba chiar mi-am pus-o și pe unghii. De fapt, Sînziana s-a ocupat de asta ;

— Am plâns și am râs în același timp, de fericire. La **Disneyland** ;

— Sunt gurmandă și trăiesc ca să mănânc ;

— Michael Bubl  e favoritul meu. Simt că el c ntă acolo pentru mine. Așa om simți toate. Tocmai asta e magia ;

— Ur sc țigani. Dacă asta înseamnă că sunt rasistă, *so be it!*

— Am rămas prietenă bună cu fostul meu iubit. Se poate ;

— Ador m ncarea ar beasc , prăjitura cu br nz  dulce, fructele de mare și gemul de caise ;

— Sunt ipohondr  ;

— Am o manie cu parfumurile. Cu c t mai multe și mai aroamate, cu at t mai bine. Să fie duuuuuulci !

— N-am suportat niciodată matematica, dar în liceu am avut parte de ea să-mi iasă pe nas. Făceam integrale și derivate și pl ngeam. Acum sunt doar o amintire nașpa. Uneori mai am coșmaruri că dau test la mate ;

— C ndva mi-am cumpărat pantofi din banii de chirie. **TOȚI** banii de chirie ;

Cuprins

I. ÎNCEPUTURI

3,2,1 GO!	13
Despre mine. Hello Kitty și gem de caise	15
Păpica. Măncărica. Iubirica.	17
Fetele, vouă vă place să mâncați?	17
Viața ca un „roller coaster”.	19
Te bagi?	19
Sănătatea e cea mai importantă.	21
Și nu e clișeu	21
Viața ca un cozonac	23
În 2012 am învățat. Tu?	25
Toamnă cu aromă de vanilie	27
Vă mulțumesc de nu vă vedeți!	28

II. DAMENI

Omul e fiber	33
„In life, it's all about choices” :)	35
Om drag, îți mai aduci aminte?	37

Damenii mei minunate	39
Femeia. Care-i șmecheria cu ea?	40
Bărbatul, nu te supăra, care-i treaba cu dumneata?	42
Damenii-căpcăuni și răutățile lor gratuite	44
Femei leșinate, bărbați plictisiti	46
Despre ele, dragele mele	48
Egali din naștere. Ce minciună!	50
Moldovencele. „Talentoasele” neamului	52
Bărbații aștia.	54
Niște...28#0dskdyb70#"/((sedjh	54
Rețeta unei relații nemuritoare. Cred că am găsit-o!	56
Prietenie, poamă acră!	58
Că aia dulce e greu de găsit	58
„Stupid girls in town” sau „Atentie, femeie îndrăgostită!”	61
Există mă prietenie între o femeie și-un bărbat?	63
„Girls, FIGHT!”	65
Dragostea pentru toată viața durează 3 ani. Ce ne mai place divorțul!	69
Pentru tipi. Mic îndreptar pentru descifrarea femeii	71
Fosta lui iubită, actuala ta preocupare?	73

Cum trec bărbații de la printi la broscoi. Dar îi iubim!	75
Suntem bolnavi. HELP!	77
Zâmbește. Ești frumoasă!	78
Bărbatul perfect. Definiție	81
Hai să fim răi! Ah, suntem deja	83
Ascultă-ți intuiția. Mereu	85
Plouă cu nesimțiti. Să deschidem umbrela!	87
Fetele bune „n-are” noroc, domne! În dragoste	89
Secretul unei relații fericite. Și nu e dragostea	91
Femeia e rea. De ce? Pentru că așa vrea ea!	93
Salut! Ce faci? Vrei să te măriți cu mine?	96
Când bărbatul vrea să redevină mic	98
Ne schimbăm. De la an la an, de la clipă la clipă	100
„It's a mad world”	102

III. NEBULDAȘE

Mami, de unde vin lacrimile?	107
Iubesc. Iubești. Iubește!	108
Atunci când ti-e dor...	110
Tie cum îți bate inima?	112
Tu când ai judecat pe cineva ultima oară?	114
Prieten. Dare?	116

Tie ți-e frică de singurătate?	118
Dragoste și ciocolată	120
Cum stai cu invidia? Cam bine, cred	122
Iubirea e simplă.	124
De ce mama mă-sii o complicăm atât?!?	
Maria. „love& other drugs”	126
Poveste de dragoste nebună.	128
Îți dorești?	
Maria. Salvarea	130
Și tie ți-e frică? Să nu-ți mai fie!	132
Despărțirile dbr. Iubește-mă la nesfârșit!	134
Când știi că-l iubești? Când știi c-o iubești?	136
Peste ani. Unele lucruri e mai bine să rămână nerostite	137
Viata e o lecție. Tu ce ai învățat până acum?	139

PDEZII

1. Ploaia din mine	145
2. Actor	146
3. Existență	147
4. Pedepsă	148
5. Calul Roșu	149
6. Revelație	150
7. Vara promisă	151

8. Trădare	152
9. Crede-mă	153
10. Non-materie	154
11. Astăzi nu plâng	155
12. Renaștere	156
13. Ziduri și lacrimi	157
14.	158
15. Răzbunare	159
16. Profanare	160
17. Salvată	161
18. Timpul	162